

Sygnatura akt VI U 547/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2020 roku

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Tomasz Korzeń

Protokolant starszy sekretarz sądowy Anna Kopala

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 października 2020 roku

sprawy z odwołania I. J. (1)

od decyzji z dnia 26 sierpnia 2020 roku, znak: (...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w G.

o emeryturę wraz z rekompensatą

oddala odwołanie.

Tomasz Korzeń

VI U 547/20 UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 sierpnia 2020 roku, znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił ubezpieczonej I. J. (1) prawa do ustalenia wysokości emerytury z rekompensatą wobec nieudokumentowania co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Ubezpieczona odwołała się od tej decyzji. Wniosła o uwzględnienie do stażu pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia w (...) w G.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił, co następuje:

I. J. (1) urodziła się (...). Od 1.07.2020 r. przyznano jej emeryturę.

Pozwany ustalił okres pracy warunkach szczególnych wynoszący 14 lat, 4 miesiące i 2 dni - w latach 1981-2000.
(bezsporne)

W okresie od 1.01.1985 do 30.09.1992 pracowała w Samodzielnym Publicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej p.n. (...) w G. jako technik fizjoterapii w niepełnym wymiarze czasu pracy – 10 godzin dziennie. Pełny wymiar czasu pracy fizjoterapeuty wynosił 26 godzin tygodniowo.

dowód: świadectwo pracy k. 5, umowa o pracę k. 22

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 21 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (Dz.U.2018.1924), rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2000.53 – dalej ustawa emerytalna), wynoszący co najmniej 15 lat. Zgodnie zaś z art. 23 ust. 1 i 2 ustawy pomostowej, ustalenie prawa do rekompensaty następuje na wniosek ubezpieczonego o emeryturę. Rekompensata przyznawana jest w formie dodatku do kapitału początkowego, o którym mowa w przepisach art. 173 i art. 174 ustawy emerytalnej.

Przesłankami nabycia prawa do rekompensaty są zatem:

- 1/ utrata przez ubezpieczonego możliwości przejścia na emeryturę we wcześniejszym wieku emerytalnym w związku z wygaśnięciem po dniu 31 grudnia 2008 roku - w stosunku do ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., a przed dniem 1 stycznia 1969 r. - podstawy prawnej przewidującej takie uprawnienie;
- 2/ niespełnienie przez ubezpieczonego warunków do nabycia prawa do emerytury pomostowej;
- 3/ legitymowanie się przez ubezpieczonego co najmniej 15 letnim okresem pracy w szczególnych warunkach lub pracy w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy emerytalnej;
- 4/ niezyskanie przez ubezpieczonego prawa do emerytury według zasad przewidzianych w ustawie emerytalnej.

Prawo do rekompensaty mają osoby urodzone po 1948 roku, które przed dniem 1 stycznia 2009 roku wykonywały przez co najmniej 15 lat prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 32 i 33 ustawy emerytalnej. Przy ustalaniu tego okresu stosuje się zatem analogiczne zasady, jak dla wcześniejszej emerytury na podstawie art. 32 ustawy emerytalnej. Zgodnie z ust. 1 tego przepisu ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2 i 3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Aktem wykonawczym, do którego odsyła ustawa emerytalna jest rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43; dalej zwane rozporządzenie).

Zgodnie z § 2 pkt. 1 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Ubezpieczona od 1.01.1985 do 30.09.1992 w (...) nie pracowała w pełnym wymiarze czasu pracy (niezależnie czy było to ¼ z 40 godzin czy 10 z 26godzin tygodniowo). Tym samym zatrudnienie to nie mogło zostać zakwalifikowane jako praca w szczególnych warunkach.

Ubezpieczona nie spełnia przesłanek do uzyskania dochodzonego od organu rentowego prawa do rekompensaty. Nie wykazała bowiem 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych, który jest warunkiem tak prawa do emerytury „wcześniejszej”, jak i rekompensaty.

Ustaleń w sprawie sąd dokonał na podstawie dokumentów w aktach pozwanego i w aktach spraw sądowych. Nie budzą one wątpliwości.

W konsekwencji powyższego odwołanie ubezpieczonej należało oddalić na podstawie art. 477¹⁴ § 1 KPC.

Tomasz Korzeń